

Scholierenkampioen Turnen CORY VANDERGOTEN

april '63
HLN.

ENORM UITHOUDINGSVERMOGEN

Weet u wat koppensnellers zijn? Uit de boeken? Neen, die koppensnellers bedoelen we niet. We hebben het over mensen die we in ons dagelijks leven overal aantreffen: in trein, tram, thuis, op kantoor. Koppensnellers zijn personen die in een krant alleen de koppen lezen.

Wel, voor een dergelijk iemand zal de naam van Corry Vandergoten geen bekende klank hebben. Die naam staat immers niet met koppen in de kranten, alhoewel daar sedert 24 maart 1963 wel enige reden toe is. Een turnkampioenschap wordt inderdaad maar in een verloren hoekje van de sportbladzijde met een onopvallend klein plaatsje bedacht. En daar kwam de dag na die voor Corry zo gedenkwaardige zondag zijn naam voor als kampioen keurturnen bij de nationale scholieren.

Niet zo belangrijk? Inderdaad, de gewone sportliefhebber heeft nu eenmaal niet zoveel belangstelling voor de turnsport als bijvoorbeeld voor voetbal en wielrennen. Maar heeft hij zich wel al eens de moeite getroost om de turnbeoefenaars van nabij te gaan bekijken?

Wie zondag laatstleden te Aalst afwezig was in de stadsfeestzaal, heeft dan ook een buitengewone gelegenheid gemist om de beste turnsters en turners van het land aan het werk te zien in de strijd om de titel van kampioen van België in de verschillende categorieën.

Corry Vandergoten was daar. Voor een toevallige toeschouwer liep hij eigenlijk wat verloren onder al die opgeschoten stoere knapen. Niet dat hij geen opvallende figuur is als turner, maar met zijn eerder kleine gestalte loopt hij minder in het oog als hij buiten de turnruimte staat. Van zodra hij echter het trainingpak alegt en in het licht van de lampen komt, wordt elke kenner onmiddellijk geboeid door zijn silhouet.

Deze achttienjarige jongeman uit Ninove is gedrongen van gestalte. Zijn soepele spierbewegingen verraden een zeer grote kracht. Onder zijn weerbarstige huid kijken zijn heldere ogen enigszins uitdagend. Zulks is echter maar schijn, want van zodra Corry aan de opgelegde oefeningen begint, lijkt het alsof hij zich geheel van zijn omgeving afzondert, zodat hij met volledige concentratie elke beweging uitvoert. Hij heeft een enorm uithoudingsvermogen.

GROTE OPOFFERINGEN

Met de Vlaamse «chanzonnier» heeft hij enkel de naam gemeen.

Corry heeft voor zijn achttien jaar een intelligente en nuchtere kijk op het leven. Hij weet dat men in de wereld niets bereikt zonder inspanningen. Daarom is hij een van de naarstigste leerlingen van turnleraar Jan Borms. Tweemaal per week komt hij naar de training te Aalst, alhoewel hij dan al een hele dagtaak achter de rug heeft. Het is ongelooflijk welke opofferingen Corry zich getroost om zijn gelleefkoosde sport te beoefenen. Hij laat zich niet gemakkelijk uit het



Corry Van der Goten

veld slaan door pech. Pech heeft hij inderdaad gehad met zijn selecties voor de Belgische ploeg.

Soms wordt hij uitgenodigd om deel te nemen aan de collectieve trainingen, wat uiteraard heel bevorderlijk is voor de opleiding van jeugdige turners. Het contact met de beste elementer is ontegensprekelijk een voordeel en tevens een prikkel om het evenver te brengen. Vaak blijven de uitnodigingen echter om duistere redenen achterwege, maar desondanks geeft Corry de moed niet op. Vermoedelijk zal zijn prestatie in het kampioenschap nu wel de aandacht van de officiële instanties op zijn talent vestigen.

In zijn eigen stad heeft hij een turnvereniging opgericht waarbij reeds 60 kinderen zijn aangesloten, wat er op wijst dat de mensen uit zijn omgeving vertrouwen stellen in die degelijke jongen.

Corry Vandergoten is, hoe nederig ook, een sieraad voor de Belgische turnsport.

V. L.